

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæe Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio L. Dolorosa Mater curat, ut Filius mortuus & de cruce depositus honestæ sepulturæ mandetur. Emblema. Granum frumenti feritur in agrum cum lemmate: Ut surgat in ortum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO L.

Dolorosa Mater curat, ut Filius mortuus, & de cruce depositus honestæ sepulturæ mandetur.

Et accepto corpore, Joseph involvit illud in Sindone munda, & posuit illud in momento suo novo.
Matth. 27. 59.

Non sine peculiari causa ac mysterio olim pretiosissimus orbis Reparator Christus seipsum grano frumenti assimilare dignatus est: Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet: Si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. *Joan. 12. 24.* Ita est, ô mi JESU! Granum frumenti eras: Primò in SS. Conceptione tua, dum de cælo delapsus in virgineo agro, cui benedixit Dominus, à Spiritu S. disseminatus.

E e e tus

secu-
iam,
u vi-
vivi-
, in-
u.

VIDUATUM

N.

tus & implantatus es. 2. *Granum frumenti* eras in admirabili Nativitate tua, dum non inter urbis moenia sed in campo ab intemerata Virgine in lucem prodire voluisti, ventis, frigori, tempestatibus, aliisque corporis incommoditatibus jam tunc velut granum frumenti expositus. 3. *Granum frumenti* eras in Circumcisione tua, sicut enim ejusmodi granum intus solet esse candidum, foris flavum ac subrubrum, ita & tu, ô mi Redemptor! in tua cruenta Circumcisione factus es candidus & rubicundus, & Ecclesiae tuae sanguinum sponsum. 4. *Granum frumenti* eras in Præsentatione in Templo, dum velut spica prima virescens, vel ut manipulus primus à piensissima Matre tua cœlesti Patri præsentatus es juxta illud: *Feretis manipulos spicarum, primitias messis vestrae ad Sacerdotem, qui elevabit fasciculum coram Domino, ut acceptabile sit pro vobis, &c.* 5. *Granum frumenti* eras in persecutione Herodis & aliorum inimicorum tuorum. Quid enim aspectu vilius grano frumenti? & tamen quid orbi utilius? vilis, inquam, & tu ô mi Domine! videbaris mundo, imò *vermis & non homo*, cui tamen Angeli & universa Ecclesia accinere assolent: *Tu solus Sanctus, tu solus Dominus, tu solus Altissimus.* 6. *Granum frumenti* eras in ultima Cena, ubi sub specie panis triticeo te ipsum fidelibus tuis dedisti in cibum, & etiamnum hoc Eucharistico pane lassum confirmas cor hominis. 7. *Granum frumenti* denique eras in passione, flagellatione, coronatione, crucifixione, morte & sepultura, quia velut granum in area flagellis tricuratus, spinis occatus, pedibus impiorum contritus, aratro crucis mortificatus, ac tandem in horto, velut in agro sepultus es, ut ibi de morte, tanquam granum resurgens trigessimum, sexagesimum, imò & centesimum fructum referres: *Seipsum*, inquit S. Augustinus, *testes granum frumenti dicitur: Ipse erat granum mortificandum, & multiplicandum, mortificandum in infidelitate Judæorum, multiplicandum in fide omnium populorum.* Proinde rectè Poëta de Christo mortuo, & in marmoreo monumento sepulto cecinit:

S. Aug. in
Jo Fr. 51.

*Incidat hoc quamvis generosum in marmora granum;
Latius at germen gleba nec ulla dabit.*

In quem finem loco Emblematis nostri manum quandam de cœli nubibus prominentem, & grana frumenti in agro disseminantem statuimus, adjectâ & superimpositâ epigraphâ:

Ut surgat in ortum.

2. O piens

2. O pientissima Domina! & Mater amoris & doloris! transit paulisper hyemis heu nimium acerba, transit & imber maximus ac sanguineus, quo totus terrarum orbis à peccatis ablutus & mundatus est. Mortuus est Filius tuus in ligno, & SS. Cor ejus crudeli ferro transverberatum est; nunc apertæ sunt cataractæ cœli, & consummata sunt omnia, quæ de illo dicta sunt per Prophetas: Tempus modò est, ut hoc saluberrimum frumenti granum terræ mandetur, ac honesto sepeliatur monumento. Accidit hinc dolentissimæ Matri in monte Calvario, ut quondam S. Antonio M. in Thebaidis eremo. Invenit ille S. Pauli primi Eremitæ corpus exanime, genibus complicatis, erectâ cervice, extensisque in altum manibus, & quia sarculum, quo terram effoderet, ad manus non habens anxius hærebat, quo modo hunc sanctissimum Senem sepulchro mandaret; ecce subito duo leones rapido cursu ex interiori Thebaidis eremo ad beati illius Senis corpus ferebantur, qui dolorem ac venerationem suam rugitu ac ploratu edito indicantes, certatim pedibus foveam in modum sepulchri effoderunt, in quod exinde S. Antonius hymnos & Psalmos ex Christiana traditione decantans, S. Pauli exanime corpus, pallio suo involutum, intulit, tumulumque ex Christiano more composuit. Hoc, inquam, & dolorosissimæ Matri post consummatam Filij passionem evenit, cum enim anxia & doloribus penè confecta ad vesperam usque juxta crucem extincti sui Nari confisteret, nec haberet, qui emortuum & excarnificatum Corpus JESU de ligno deponeret, illudque sepulchro inferret, lacrymosè in rupe Golgothæ circumspiciens, ecce tibi subito duos generosos vidit leones, Josephum videlicet ab Arimathæa Nobilem Decurionem, qui (prout rectè observat S. Anselmus) ut hanc afflictissimam solaretur Deiparam, audacter ad Pilatum introivit, & petijt Corpus JESU sub nomine hujus dolorosæ Matris, dum inter cæteras rationes huic Romano Præsidi proposuit, innocentissimam Matrem ad crucis pedem præ dolore expiraturam, cui saltem hoc solatij concederet, ut corpus vulneratum & exsanguis Unigeniti sui, de fatali ligno depositum, amplecti, deosculari, lacrymis rigare, ac honesto sepulchro condere liceret: *Tunc Pilatus jussit reddi corpus.*

Brev. Rom.
15. Jan.

Ansel. dial.
de Pass. D.

Matt. 27. 58.

Revel. S.
Birgitt. l. 2.

ego c. 10.

Hunc nobilissimum Decurionem ponè secutus est Nicodemus Princeps Judæorum, alter generosus leo, occultus quidem antea Christi Discipulus, sed nunc, deposito omni metu, dolentissimæ Matri sincera sua & in charitate non ficta offerens obsequia. Juvat hinc audire verba dolorosæ Matris: *Deinde, ait ad S. Birgittam, depositus est in cruce, quem*

Ecc 2

ego

c. 10.

ego recepi in genua mea quasi leprosum, & totum lividum; nam oculi ejus erant mortui & sanguine pleni. Os frigidum quasi nix, barba quasi restis, facies contracta; manus quoque sic diriguerunt, quòd non possent deponi, nisi circa umbilicum. Sicut stetit in cruce, sic habui eum in genu; quasi hominem contractum in omnibus membris, &c. Quàm gratum autem horum duorum verè illustrium virorum ac leonum afflictissimæ Virgini fuerit obsequium, rursus eandem SS. Matrem nostram audiamus: *Sam quasi consolata sum, quòd corpus ejus de cruce depositum contingere potui, & in sinum recipere, vulnera explorare, & tergere.* Jacob quondam, licet in nerva femoris læsus (ex quo vulnere haud dubiè ingentem senserat dolorem) hunc tamen suum fortissimum luctatorem dimittere non voluit, non ignorans, quòd DEUM inter brachia stringeret, unde flens & cum lacrymis dicebat: *Non dimittam te.* Et ego Mater, vel potiùs Matris orbæ infelix simulacrum dimittam te Fili mi? Te Amorem meam crucifixum? Te DEUM & omne Bonum meum, stringam te brachijs meis, & fortiùs tenebo: *Tenni eum, nec dimittam.*

Lib. 4. Rev.
c. 7. & l. 7.
c. 25.

Gen. 32. 26.

Cant. 3. 4.

O anime mi! vide hìc, & considera amorem & gemitus amarissimæ Matris tuæ; dolebat hæc quidem miserandam Filij sui sortem, sed magis doluit nostram conditionem, proinde amarissimis lacrymis peccata nostra deflevit, quippe noverat, ea omnium istarum calamitatum ac cruciatuum, quos unà cum Filio per omnem vitæ cursum perpessa est, fuisse causam primariam. O lacrymæ meæ! ubi estis? quare non cum lacrymante Matre JESU expedite curritis? Si lacrymæ, teste S. Ambrosio, lavant delicta, ignemque extinguunt gehennalem, ô lacrymæ meæ ubi estis? *Tam piè plorabat B. Virgo, subintrat hìc Mellifluus, tam amarè dolebat, quòd sui ploratus pietate multos etiam invitos ad lacrymas provocabat; dolor ejus cunctos intuentes dolore compellebat, vixque lacrymas continere valebant, qui eamplorantem conspiciebant.* Et ego peccatorum coriphæus, mille infernis dignissimus adhuc persisto immotus? O Domina mea! lugeam ac plangam & ego tecum, donec in hoc mundo vixero: *O quis dabit oculis meis fontem lacrymarum? & plorabo die ac nocte interfectum filie populi mei?*

S. Bern. in
Lam. B. V.

Jerem. 9. 1.

*Utar & ego lacrymis, sed non muliebriter utar;
Est quoque, qui deceat mascula corda dolor.*

2. Olim præcepit DEUS, ut homo leprosus, si ab hac foeda corporis infirmitate mundari discuperet, per Sacerdotum manus septies vitæ stimulum sanguine aspergeretur: *Quo asperget illum, qui mundandus est septies,*

Levit. 14. 7.

septies, ut jure purgetur. Idem benignissimus Deus ordinavit, ut in ejusmodi victimis ac holocaustis pacificis, præsertim dum novum fœdus Deum inter & populum erat sanciendum, sanguis victimarum à Moysè in populum spargeretur: *Ille verò sumptum sanguinem resperfit in populum, Exod. 24. 6.* & ait: *Hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dominus vobiscum,* reliquum autem victimarum sanguinem voluit super altare profundi: *Partem autem residuam fudit super altare.* Adverte prudens Lector! unica cruoris stilla sufficiebat unicuique de populo ad expiationem, quia olim omnia *Hebr. 9. 22.* penè in sanguine secundum legem mundabantur, & sine sanguinis effusione non fiebat remissio; sed tandem omnis reliquus sanguis super altare holocausti effusus est; *Partem autem residuam fudit super altare?* Magnum hic later mysterium, attentum te esse cupio.

Dic, obsecro, an non universum genus humanum peccati leprâ erat infectum? ad hanc ergo expiandam à Patre in victimam destinatus est ipse innocentissimus Filius & agnus immacularus, cujus sacrosancto Sanguine non unâ duntaxat vice, sed septies aspersi, & sic livore ejus à peccati lepra sanati sumus: *Quo asperget illum, qui mundandus est, septies, Levit. 14. 7.* ut jure purgetur; septem autem ejusmodi asperiones fuerunt septem Divinissimi Sanguinis effusiones. 1. In circumcissione. 2. In agonia in hortu. 3. In flagellatione. 4. In coronatione. 5. In vestium detractio. 6. In crucifixione. Et 7. in SS. Lateris & Cordis apertione. O quàm copiosa apud Dominum est redemptio! populo illi Israëlitis ad expiationem, novumque pactum cum Deo formandum unica sufficit sanguinis stilla; & pientissimus JESUS omnem pro nobis exponit? ô extasin amoris!

Verùm observa ulterius. Moyses in ejusmodi lustrationibus aquam *Cornel. hii.* sanguini adhibebat, ne sanguis, prout fieri assolet, mox in unam massam concrederet, sed liquidior ac sparsibilis, adeoque asperioni in tantum, ac tam numerosum populum idoneus permaneret. En rursus perelegantem typum sanguinis & aquæ ex latere & Corde Christi promanantium, atque à peccati lepra nos misericorditer abluentium: *Qui dilexit nos, & lavit Apoc. 2. 5.* nos à peccatis nostris in sanguine suo.

Partem autem residuam fudit super altare. Supra quod pulcherrimè doctissimus Fineti: MARIA Virgo, inquit, erat primum altare, supra *Fineti in Reflex. Spirit. de interno B. V. martyrio.* quod juxta D. Paulum à Christo primum Sacrificium DEO T. O. M. litatum est, in hujus enim virgineo pectore ac sinu requiescens tenellus Infans JESUS in Sacrificium matutinum se pro mundi salute præsentavit: *Hebr. 10. 5.* *Ingređiens mundum dicit: Hostiam & oblationem noluiſti; Corpus autem*

aptasti mihi: *Holocantomata pro peccato non tibi placuerunt, tunc dixi: Ecce venio, &c.* Tandem verò consummarâ passione in eodem Virginis & Matris pectore ac sinu in Sacrificium vespertinum in Calvariae monte se obtulit, ubi omnis reliquus sanguis super hoc mysticum altare, hoc est, super COR dolorosæ Matris effusus est: *Partem autem residuam sudit super altare.* Audi hic devotissimum Taulerum, ita hanc mœstissimam

Tauler. 6 44.

Deiparam alloquentem: *Cor tuum, inquit, ô Virgo, non semel, sed plus centies scissum est; neque aliquid sub tuo aspectu Filio molestia illatum est, quod non secuerit Cor tuum;* ac tunc præsertim, quando depositum de cruce dilectissimum Filium materno gremio excepisti, ejusque plagas omnes propius es intuita; ibi, ibi factum est SS. COR tuum altare suavissimi thymitis usque ad COR Patris ascendentis.

Justin. Mie-
chov. O. P.
in Lit. B. V.
Tit. Regina
Martyr.

4. De Luciano Antiocheno Presbytero & Martyre gloriosissimo refert Justinus Miechoviensis, quod ultimam Missam super altare CORDIS sui celebravit. Erat is cum alijs Christianis in tererrimo carcere inclusus, & nunc ad mortem destinatus, ut sequenti luce pro Christi fide cum alijs captivis Discipulis trucidaretur. Missam adhuc dicere placuit, ut se, aliòsque martyrij Candidatos Sacratissimo Viatico reficeret, & ad cruentam pugnam præmuniret; verùm cum in illo squalido carcere non haberent altare: *Altare, inquebat, erit nobis hoc pectus meum,* in qua viva ara Sacrificium DEO fecit, seipsum exinde in hostiam & victimam cruentam pro fide Orthodoxa offerens.

Arnold.
Carnot. Tr.
de 7. Verb.
Dom.

O dolorosissima Mater! quid dico? an non SS. COR tuum, dum Filium de cruce depositum gremio tuo gestabas, simile vivum altare fuit, in quo denuò æterno Patri eundem hunc dilectissimum Filium in Sacrificium vespertinum obrulisti? Ita Arnoldus Carnotensis: *Ipsa, ait, se ipsam mactans in altario, ligna & flammæ congeribat. Altare erat in corpore Filij.* O cruentum & lacrymabile Sacrificium! ô nimis lugubre, & omnium lacrymis dignissimum spectaculum! videre DEI Filium, innumeris plagis saucium, occisum, excarnificatum, & in pectore ac sinu afflictissimæ Matris, antequam inferatur tumulo, quiescentem! O mortales omnes! venite, & videre, an sit dolor, sicut dolor dolorosæ Matris? Audiamus iterum Poëtam:

*Te ne ego (nec movear) videam mœstissima Matrum,
Complexam Nati membra cruenta tui?
Eque tuis oculis super illius ora cadentes
Aspiciam lacrymas, contineamque meas?*

Ecce

Ecce suo tecum rerum natura parenti

Ingemit, & quo tu funere lesa dolet.

Unus ego immotus funus tam flebile possim

Et tua non madidis ora videre genis?

O mihi contingat simili tabescere luctu!

Felix, si lethi causa sit ista mei.

5. Sed jam tempus est, ut sacrum pignus & exsanguis Corpus JESU sepulchro mandetur, cum enim advesperasceret, & inclinata esset dies, duo illi Religiosissimi viri Josephus ab Arimathæa & Nicodemus timentes, ne legem ob primas magni imminenti Sabbathi vespas transgredereatur, impensius dolorosissimam Virginem rogârunt, quatenus sibi ac presentibus amicis dilectissimum Filium suum ad inungendum, & sepeliendum dimitteret. Hic novus luctus, novus ploratus; non abnuit tamen dolentissima Mater, quia semper voluntati Divinæ erat conjunctissima; in quem finem ipsa diadema regium cruentis spinis horridum proprijs & cruentatis manibus revulsit, ubi adimpletum illud Prophetæ vaticinium: *Et sanguis sanguinem tetigit.* Interim dum exanime Corpus JESU super unam petram subalbam collocatur, atque pro more gentis pretiosius ad sepulturam unguentis præparatur, ipsa mœstissima Virgo, teste Metaphrasto & Nebridio, *collegit spinas & pulverem sanguine & aquâ de latere fluente conspersum, & servavit.* Quod pariter confirmat doctissimus Quaresmius: *Sacerrima Virgo, inquit, magna cum reverentia collegit, quantum licuit sanguinem; imò & ferreos clavos, quibus sacrum Christi Corpus in cruce fixum erat (eodem attestante Quaresmio, ac compressis S. Bonaventura) in depositione Filij de cruce in sinu collegit, ac impostum pro suo solatio secum retinuit, ut sic dilectissimi Filij sui mortem non tam præteritam meminisse, quàm quotidie præsentem posset intueri.*

Of. 4. 2.

*Metaphr.
die 15. Aug.
apud Baron.
num. 132.*

*Nebrid. c. 21.
Quaresm. To.
2. c. 11. sect. 2.
S. Bonav. in
Medit. vit.*

*Chr. c. 87.
Rev. S. Birg.
l. 2. c. 10.*

Ut verò satis inunctus erat JESUS, accepit eum SS. Mater, & Corpus ejus mundissimâ involvit sindone. O anime mi! vidisses hinc luctuosam illam processionem, quâ ad tumulum, vel in scala, vel in feretro, vel potius proprijs amicorum manibus ferebatur ille, sub quo curvantur, qui portant orbem, & qui tribus digitis appendit molem terræ? Quid pensâsses? Quid dixisses? Interim levatur funus de terra, & fit inter hos primos Christi fideles amabilis contentio, non quis eorum videretur esse major, sed quis prior hoc Divinissimum funus posset attingere, & proprijs ad destinatum monumentum manibus portare, hinc sapius mutabant vices, ut quilibet exinde gloriari posset, à se in sepulchrum Servatorem mundi esse illatum; omnes hinc euntes ibant, & flebant, super omnes

nes

nes autem Mater miserabilis, quia p̄ omnibus amabat; Ah quoties in
 2. Reg. 18. 32. cœlum ingeminabat: *Fili mi IESU! IESU, Fili mi! quis mihi det, ut ego
 moriar pro te, & unâ tecum hodie in horto consepeliar?*

6. Vidua illa in Naim ponē catalectum filij sui, præmaturâ morte
 defuncti, sequens, in amaritudine animæ suæ hoc solatij à Christo audi-
 re meruit: *Noli flere.* Verum enim verò nullum hîc aderat mœrentissimæ
 1. Luc. 7. 19. Matri Unigenitum suum ad sepulchrum comitanti solatium; & si ipsi
 Angeli pacis, qui tanquam atomi hoc lacrymabile Creatoris sui funus
 ad sepulturam comitabantur, amarissimè flebant, quomodo ergo solari
 poterant illud dolentissimum Cor Virginis, quod erat congregatio om-
 nium dolorum, quemadmodum mare omnium est aquarum? O glorio-
 sissime cœli Princeps, salutis humane Nuncie, ac paranymphe Spiritûs
 Sancti! te inclamo d̄s. Gabriell! an non SS. Virginem olim in œdibus Na-
 zarethanis salutasti: *Ave gratiâ plena, Dominus tecum; benedicta in mu-
 1. Luc. 1. 28. lieribus?* Quomodo gratiâ plena, quæ nunc doloribus superabundat?
 Quomodo Dominus tecum, si eam tot apprehenderunt mala? quomodo
 benedicta in mulieribus, cujus Filius maledictum in ligno maledicto fa-
 ctus est? Sed altum hîc erat in cœlo silentium. Tu hæc inter anima Chri-
 stiana adverte, alia Divina, alia humana esse judicia, sic nimirum pla-
 cuit Divinæ Providentiæ ac Bonitati, ut Mater Christi fieret novissima
 fœminarum, ut postmodum jure merito exaltari posset super omnes cho-
 ros Angelorum. Disce hîc humiliari terra & cinis! disce pati, & lubenti
 animo cum dolorosissima Matre omnia quæcunque sustinere adversa,
 quia his omnibus dignum est cœlum calamitatibus: *Non sunt condigne
 1. Rom. 8. 18. passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis.*

Ad sepulchrum in petra viva excisum ubi tandem perventum est: De-
 3. 1. 1. 1. inde, sunt verba dolorosæ Matris, *deposuerunt eum in sepulchro.* O quam
 0. 10. libenter tuuc posita fuisset viva cum Filio meo, si fuisset voluntas ejus. Et in
 1. 1. 1. 1. alio loco: *Verè dicere possum; quòd sepulto Filio meo quasi duo Corda in uno
 sepulchro fuerint: nunquid non dicitur, ubi est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum?
 Sic in sepulchro Filij mei semper cogitatio & cor meum versabatur.* Tandem
 peractis omnibus, mœstissima Mater ad circumstantes amicos conversa
 eis peramanter benedixit, humilésque de tanto exhibito obsequio grates
 persolvit; credo, hisce eam usam verbis, quibus olim David viros Jabes
 2. 1. 1. 1. ob sepulturam Regi Sauli datam commendavit: *Benedicti vos Domino,
 qui fecistis misericordiam hanc cum Domino vestro, & sepelivistis eum, & nunc
 retribuet vobis quidem Dominus misericordiam & veritatem, sed & ego red-
 dam gratiam, &c.* Audis hoc mi Lector! ama dolorosam Matrem, & illa
 reddet gratiam.